

EMPERYALİSTTEN PARA ALMAK

Baran Dergisi, 29 Ekim 2009

Yıldırım Koç

Türkiye’de “vatana ihanet”i en büyük şerefsizlik kabul ederiz. Vatana ihanet edenle küçük çocukların ırzına geçen, mahallede yaşayamaz. Bunlar cezaevine düşse, günün birinde ya birileri şişler ya doğrudan linç edilir. Bir kişi yabancı bir devletten, hele hele vatanımıza düşmanlık eden bir yabancı devletten veya onun bir kişisinden-kuruluşundan para alsa, menfaat temin etse, en azından ona kuşkuyla yaklaşırız. Hele parayı veren ülke-devlet-kışı-kuruluş son derece bencilse ve hesapçıysa, kuşkuumuz daha da artar.

Bizler bu konuda bu kadar hassas isek, devletimizin de en az bizim kadar hassas olması gerekir. Devletimiz, istihbarat örgütleri aracılığıyla, yabancı güçlerin ülkemizdeki faaliyetlerini bizden çok çok daha iyi izler, ülkemize yönelik tehlike ve tehditleri daha iyi bilir, bilmesi gerekir.

Peki, eğer böyle ise, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nın 21 Ekim 2009 günü açıkladığı yeni Sendikalar Kanunu taslağında niçin bunun tam tersine bir hüküm var?

Bakanlığın Sendikalar Kanunu Taslağının 32. maddesinde şöyle bir hüküm yer alıyor: İşçi kuruluşları, “yurt dışındaki kişi, kurum ve kuruluşlardan Bakanlığa önceden bildirimde bulunmak suretiyle aynı ve nakdi yardım alabilirler.”

Aynı Taslağın 20. maddesinde ise, sendika aidatlarının işçilerin kendileri tarafından sendikaya ödeneceği düzenlemesi getiriliyor.

Konuyla yakından ilgilenmeyenler haklı olarak “ne var ki bunlar?” diyebilir. Dilimiz döndüğünce anlatmaya çalışalım.

Sendikaların ana gelir kaynağı, üyelerden toplanan aidatlardır. Türkiye’de sendikalar 1946 yılında yeniden faaliyete geçti. 1963 yılına kadar, birkaç kamu işyerindeki istisna dışında, üyelik aidatları elden toplanırdı. Derneklerde çalışanlar, aidat toplamanın zorluğunu bilirler. O zorluk o yıllarda sendikalarda da yaşandı. Sendikalar genellikle parasızdı. Her şerde bir hayır vardır. Belki bu parasızlığın “hayır” yanı, sendika yöneticilerinin lükse teslim olmamaları, üyeleriyle daha yakın bağlantı kurmalarıydı. Ancak “şer” yanı ise, sendikaların zayıflığıydı.

1963 yılından itibaren sendika aidatları işçilerin ücretlerinden işveren tarafından kesilmekte ve sendikanın banka hesabına yatırılmaktadır. Sendikalar böylece maddi sıkıntılarını önemli ölçüde çözdüler.

Ancak emperyalist güçler boş durmadı. Amerikan emperyalistleri, 1962 yılından itibaren TÜRK-İŞ’e önemli miktarlarda para verdiler. Ayrıca 600 dolayında Türk sendikacısı da Amerika’ya götürüldü, bir ila üç aylık sürelerle gezdirildi, yedirildi, içirildi, cebine para kondu. Bu kişilere refakat eden Amerikan istihbarat görevlileri, bizim sendikacılarımızın zaafalarını da tespit ettiler. Kim paraya düşkün? Kim kumar meraklısı? Kim içkici? Kim ahlakdışı ilişkiler peşinde? Kim kariyerist, yükselmekten başka bir şey düşünmüyor? Daha sonra da bu bilgileri bu sendikacıları yönlendirmede kullandılar.

Yaklaşık son 15 yıldır da Avrupa Birliği emperyalistleri para dağıtmaya başladı. “Proje” adı altında Avrupa Birliği parası Türkiye’de çeşitli örgütlere aktarılıyor; bazı sendika yöneticileri de bu projeler kapsamında Avrupa’ya götürülüyor, gezdiriliyor, yediriliyor, içiriliyor, yatırılıyor, bunların üstüne de cebine “harcırah” adıyla para konuyor.

Halen yürürlükte bulunan mevzuatımızda önemli bir yasak var.

İşçi sendikalarının yabancı kaynaklardan aynı ve nakdi yardım almaları birkaç biçimde olabiliyor. Bir sendika, üyesi bulunduğu uluslararası kuruluştan veya Türkiye Cumhuriyeti’nin üyesi bulunduğu bir örgütten yardım alabiliyor. Mesela, bir sendika, Türkiye’nin üyesi bulunduğu Uluslararası Çalışma Örgütü’nden yardım sağlayabilir; ancak Avrupa Birliği’nden, Hollanda’dan, ABD’den, v.b. yardım alamaz. Böyle bir yardım alabilmesi için mutlaka önceden Bakanlar Kurulu’nun izni gerekiyor. Eğer önceden Bakanlar Kurulu’ndan izin almazsa, bu sendikanın sorumlu yetkilileri hakkında altı aydan iki yıla kadar hapis cezası veriliyor. (2821/40, 59)

Kamu çalışanları sendikaları için de aynı yasak geçerli. Ancak bu yasağın ihlali durumunda verilen ceza 6 ayla 1 yıl arasında değişiyor. (4688/24, 38)

Ancak bu yasaklara rağmen, ABD ve AB emperyalistleri, doğrudan veya çeşitli kuruluşları aracı olarak kullanarak, Türkiye'deki bazı sendikalara para verdiler, bazı sendikacılara çeşitli menfaatler sağladılar.

Avrupa'nın ve Amerika'nın sendikalarının büyük çoğunluğu "besleme" sendikadır, emperyalist sömürden pay alırlar. ABD ve AB emperyalistleri, Türkiye'deki bazı sendikaları da "besledi," "yemledi."

Ancak bazı kişiler bu yemlemeyi açığa çıkardı, teşhir etti.

Beslenenler, yemlenen zor durumda kaldı. Ar damarları henüz çatlamayanlar, biraz utandı, sıkıldı. Arsızların ise böyle bir derdi bile olmadı; utanıp sıkılmadan emperyalistlerin elinden yem yediler.

Kanunlar karşısında zor durumda kalmak istemeyenler de emperyalistlere işbirlikçilik yaparken biraz zorlandı.

Peki, bu parayı alsalar ne olur? Abdestleri mi bozulur? Evet, abdestleri bozulur.

ABD ve AB emperyalistleri bencildir, hesapçıdır. Bizde, "kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez," denir. Emperyalist ise "kaz gelecek yerden ancak mısır tanesini esirgemez." Kapitalizm bu insanları insanlıktan çıkarmıştır. Aile ilişkileri çözülmüştür. Ahlaksızlık yaygınlaşmış ve meşrulaşmıştır. Bireycilik had safhadadır. Her koyun kendi bacağından asılır.

Bu kadar bireycileşmiş, maddiyatçılaştırmış, çıkarıcılaşmış bir toplum, çıkar hesabı yapmadan para dağıtır mı?

Sorulması gereken soru budur. Cevabı da çok açıktır. Dağıtmaz. Bir sömürgeci, verdiği kat kat fazlasını alacağına hesabını yapmıyorsa, kendi evladına bile bir şey vermez.

Peki, bu paraların etkisi ne oldu?

Günümüzde "kahrolsun ABD ve AB emperyalizmi" diyebilen kaç sendika var? Cevap burada yatıyor.

Yemi burada yiyip, başka yere yumurtlamak mümkün mü?

Yemliyorlarsa, burada yumurtlatırlar.

Emperyalistlerden para alıyorsan, emperyalizme karşı sesini çıkaramazsın; hatta onun savunuculuğunu yaparsın.

Nitekim öyle oldu. İfade ettiği siyasi görüşü ne olursa olsun, emperyalistlerin para tuzağına düşenler, emperyalizme karşı çıkamadılar; vatanlarına karşı olan sorumluluklarını yerine getiremediler. Kıbrıs, soykırım iftiralari, ekümeniklik iddialari, Heybeliada Ruhban Okulu, misyonerlik gibi konularda ya sustular, ya da emperyalistlerin değıirmenine su taşıdılar.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın yeni kanun tasarısı ile emperyalistlerden para almak artık yasal hale geliyor.

Diyelim Soros'tan para aldınız. Bunun için de önceden bildirimde bulunmadınız. Tasarıya göre bunun cezası ne? Hapis cezası yok. Yalnızca para cezası öngörülüyor. Onun ne kadar olacağı bölümü de boş bırakılmış.

Bu tasarı kanunlaşırsa, ne olacak, biliyor musunuz?

Sendikalar, üye kitlesinden büyük ölçüde koştüğundan, aidat toplayamayacak. Aidat gelirleri iyice azalacak olan sendikalar, yeni kaynak arayacak. Yabancı devletler ve onların bazı araçları (Soros, emperyalist ülkelerin sendikalarının çoğu, sivil toplum örgütü adı altında faaliyet gösteren istihbarat örgütleri, v.b.) devreye girecek. Lüks hayata alışmış olanları yemleyecek ve kullanacak. Artık "kahrolsun emperyalizm" sözlerini sendikalardan duymak hiç mümkün olmayacak.

Peki, hesapçı emperyalistten para alanlar bunun karşılığında ne veriyorlar, ne verecekler?

Bunun adı "vatana ihanet" midir, yoksa saflık mı?

Bu oyunu hep birlikte bozalım.